

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 4.10.2006
KOM(2006) 567 lopullinen

**KOMISSION TIEDONANTO NEUVOSTOLLE, EUROOPAN PARLAMENTILLE,
EUROOPAN TALOUS- JA SOSIAALIKOMITEALLE JA ALUEIDEN
KOMITEALLE**

GLOBAALI EUROOPPA KILPAILIJANA MAAILMASSA

EU:n kasvu- ja työllisyysstrategiaan liittyvä tiedonanto

{SEK(2006) 1228}

{SEK(2006) 1229}

{SEK(2006) 1230}

**KOMISSION TIEDONANTO NEUVOSTOLLE, EUROOPAN PARLAMENTILLE,
EUROOPAN TALOUS- JA SOSIAALIKOMITEALLE JA ALUEIDEN
KOMITEALLE**

GLBAALI EUROOPPA KILPAILIJANA MAAILMASSA

EU:n kasvu- ja työllisyysstrategiaan liittyvä tiedonanto

1. TIEDONANNON TARKOITUS

Kasvu ja työpaikat ja niiden luomat mahdollisuudet ovat Euroopan komission Eurooppa-strategian ydin. Ne ovat olennaisia tekijöitä taloudellisen hyvinvoinnin, yhteiskunnallisen oikeudenmukaisuuden ja kestäväen kehityksen kannalta ja antavat eurooppalaisille valmiudet globalisaatiota varten. Juuri niiden perusteella kansalaiset arvioivat, onko EU:n toiminnalla myönteisiä vaikutuksia heidän arkielämäänsä.

Vuonna 2005 uudistetussa Lissabonin strategiassa määriteltiin ne toimet, joita Euroopassa tarvitaan kasvun ja työpaikkojen lisäämiseksi. Siinä korostettiin, että jotta eurooppalaiset yritykset pystyisivät kilpailemaan maailmanlaajuisesti, tarvitaan avoimet markkinat, joilla on laadukkaat ja tehokkaasti täytäntöön pantavat sisäiset säännöt esimerkiksi kilpailu-, innovaatio-, koulutus-, tutkimus- ja kehitys-, työllisyys-, sosiaali- ja koheesiopolitiikan alalla. Lisäksi korostettiin tarvetta huolehtia siitä, että markkinat ovat avoimia joka puolella maailmaa.

Tätä sisäistä strategiaa on täydennettävä ulkoisella strategialla, jolla luodaan toimintamahdollisuuksia globaalissa taloudessa ja johon kuuluu EU:n kauppaja muu ulkopoliittikka. Ulkoisen toiminnan painopisteenä on viime vuosina ollut saada aikaan pitkälle viety, tasapainoinen ja oikeudenmukainen monenvälinen sopimus, jolla jatketaan kansainvälisen kaupan vapauttamista, avataan markkinoita eurooppalaisten yritysten kilpailulle ja luodaan mahdollisuuksia kasvulle ja kehitykselle. Maailman kauppajärjestö WTO on edelleen tehokkain keino laajentaa ja hallinnoida kauppaa sääntöihin perustuvassa järjestelmässä. Se on myös monenvälisen järjestelmän kulmakivi. Dohan kehitysohjelma on jatkossakin tärkein prioriteetti, ja komissio pyrkii pontevasti käynnistämään Dohan neuvottelut uudelleen niiden keskeydyttyä heinäkuussa 2006.

Kauppapolitiikalla pyritään edistämään myös monia yhteisön ulkosuhdetavoitteita, etenkin kehitysavun ja naapuruussuhteiden alalla. Ne pysyvät EU:n kauppapolitiikan keskeisinä toimina. Jotta EU:n rooli maailmassa voisi vahvistua, sen ulkopoliittikan on oltava johdonmukaista.

Tällä tiedonannolla halutaan esittää, miten kauppapolitiikalla voitaisiin saada aikaan kasvua ja työpaikkoja Eurooppaan. Siinä selvitetään, millä keinoin nopeasti muuttuvassa maailmantaloudessa pystyttäisiin ajamaan entistä kattavampaa, integroidumpaa ja ennakoivampaa ulkomaankauppapolitiikkaa, joka entistään paremmin vahvistaa Euroopan kilpailukykyä. Siinä korostetaan tarvetta mukauttaa EU:n kauppapolitiikan välineet uusiin haasteisiin, saada mukaan uusia kumppaneita ja huolehtia siitä, että Eurooppa pysyy avoimena muuhun maailmaan nähden ja muut markkinat Eurooppaan päin.

Tiedonannossa käsitellään myös eräitä sisä- ja ulkopoliittisten toimintalinjojen yhteyksiä. Globalisaatio hämärtää sisä- ja kansainvälisen politiikan erillistä luonnetta, ja siksi sisäpolitiikalla on usein määräävää vaikutusta ulkoiseen kilpailukykyyn ja päinvastoin. Istuvan komission toimintaa on leimannut se näkemys, että sisäisiin ja globaaleihin haasteisiin on vastattava johdonmukaisella toimintatavalla.¹ Tuo ajatus pitäisi vielä saada näkyviin myös ajattelu- ja työskentelytavoissa.²

2. MUUTTUVAA MAAILMAA

Maailman talousjärjestyksen nyt kokemat muutokset ovat maailmantalouden ja kansainvälisten suhteiden kannalta yhtä merkittäviä kuin kylmän sodan päättymisen. Globaali taloudellinen integroituminen on yhä nopeampaa, ja vauhtia se saa kaupan ja pääomavirtojen kasvusta, rahoitusmarkkinoiden syvenemisestä, kuljetuskustannusten putoamisesta sekä tieto- ja viestintätekniiikan vallankumouksesta. Näin avautuu ennen kokemattomia mahdollisuuksia kasvuun ja kehitykselle. Samalla syntyy kuitenkin uusia paineita luonnonvaroja – etenkin ilmastoa – samoin kuin perinteisiä teollisuudenaloja ja elinkeinoja kohtaan. Vanhat totuudet horjuvat ja uusia pelonaiheita syntyy.

Yritykset vastaavat muutoksiin pitkälle kehittyneellä teknologialla ja ulkomaisella pääomalla samoin kuin hyödyntämällä kehitysmaiden yhä koulutettumpaa työvoimaa. Globaalit toimitusketjut muuttuvat, kun yritykset ulkoistavat monimutkaista tuotanto- ja palvelutoimintaa halvempien kustannusten maihin. Yksittäisen tuotteen eri osat voidaan hankkia useista eri maista sen sijaan, että käytäisiin perinteistä valmiiden tuotteiden kauppaa.

Globalisaation tarjoamia mahdollisuuksia hyödyntää useampi maa kuin koskaan. 1900-luvun jälkipuoliskolla maailmantaloutta ohjasivat Yhdysvallat, Eurooppa ja Japani. Nyt joukkoon on liittynyt yhä avoimempia ja laajentuvia talouksia, etenkin Kiina ja Intia mutta myös Brasilia, Venäjä ja moni muu. Kiina on jo nyt maailman kolmanneksi suurin viejä, ja muutamassa vuodessa siitä tulee maailman toiseksi suurin kansantalous. Samassa ajassa Intia voi nousta kuudenneksi.

Tilanne muuttaa maailmankaupan luonnetta. Tullit eivät vielä ole hävinneet maailmasta, mutta monet sektorit ovat menossa siihen suuntaan. Euroopan kilpailukykyyn perustana ovat osaaminen, innovointi, immateriaalioikeudet, palvelut ja resurssien tehokas käyttö. Kauppapolitiikkaa ja koko suhtautumista kansainväliseen kilpailukykyyn on linjattava uudelleen.

3. ANALYYSI: EU:N KILPAILUKYVYN PERUSTA

Euroopan kilpailukykyyn edellytyksenä on kaksi keskeistä, toisiinsa liittyvää tekijää. Ensinnäkin tarvitaan oikeanlaista sisäpolitiikkaa, jossa otetaan huomioon ulkoinen kilpailu ja jolla Eurooppa pidetään avoimena kaupalle ja investoinneille. Toiseksi on huolehdittava siitä, että muut markkinat ja etenkin tulevien keskeisten

---

¹ Ks. komission toukokuussa 2006 hyväksymä Euroopan kansalaisten toimintasuunnitelma, neuvoston kesäkuussa 2006 hyväksymä EU:n uudistettu kestävä kehityksen strategia sekä komission kesäkuussa 2006 hyväksymä tiedonanto Euroopan unioni maailmassa.

² Liitteenä olevassa komission yksiköiden valmisteluasiakirjassa esitetään tarkempi analyysi tämän tiedonannon taustoista.

kauppakumppanien markkinat avautuvat ja että niillä sovelletaan tasapuolisia sääntöjä. Kummankin tueksi tarvitaan avoimia ja tehokkaita sääntöjä niin kotimarkkinoilla kuin kahden- ja monenvälisessä toiminnassa.

3.1. Oikeanlainen sisäpolitiikka

i) Kilpailumarkkinat: Yhtenäismarkkinat ovat olennaisessa asemassa, jotta EU:hun voi syntyä globaalisti kilpailukykyisiä yrityksiä. Yhtenäismarkkinoiden periaatteilla edistetään ennakoitavuutta ja avoimuutta, luodaan yrityksille mahdollisuus hyödyntää markkinoiden kokoa ja mittakaavaetuja, kannustetaan tehokkaaseen resurssinjakoon ja innovointiin sekä estetään valtiontuen käyttö kilpailua rajoittavana protektionistisena välineenä. Näin on saatu kehitettyä laadukkaita sääntöjä ja määräyksiä, joiden avulla voidaan muotoilla globaaleja normeja.

Kilpailumarkkinat ovat auttaneet Euroopan tuotantoteollisuutta pitkälti säilyttämään osuutensa BKT:stä globalisaation edessä, kun taas Yhdysvalloissa ja Japanissa osuus on pienentynyt. EU:n teollisuuden tuotanto on kasvanut 40 prosenttia kahden viime vuosikymmenen aikana,³ ja EU on säilyttänyt asemansa maailmanmarkkinoilla lähes ennallaan. Palvelusektorilla eurooppalaiset ovat maailman ykkösiä monella alalla.

Taustalla on pitkälti se, että EU:n yritykset myyvät suunnittelultaan ja laadultaan huippuluokan tuotteita ja palveluja.⁴ Laadukkaampien tuotteiden osuus kysynnästä maailmassa on noin kolmannes ja Euroopan viennistä noin puolet. Näiden tuotteiden osalta EU on maailmassa toisena hieman jäljessä Japania mutta edellä Yhdysvaltoja, kun taas esimerkiksi Kiina on kaukana perässä.

EU on kuitenkin menettämässä asemiaan huipputekniikassa. Jotta EU pystyisi jatkossakin myymään huipputuotteita, sen on välttämättä tehostettava innovointia, koulutusta, tutkimusta ja kehittämistä sekä tuotteiden – mukaan luettuina laadukkaat, suuren lisäarvon maataloustuotteet – että palvelujen suhteen. Myös ulkoiset painopisteet kaipaavat tarkastelua. Euroopan vienti on vahvaa sellaisiin maihin, joissa kysyntä pysyy samana, kun taas nopeasti kasvavilla markkinoilla – etenkin Aasiassa – Japani ja Yhdysvallat ovat paremmissa asemissa.

ii) Avoimuus: Työpaikkojen ja kasvun luomiseksi ja kansainvälisen kilpailukykyyn tukemiseksi Euroopan on oltava taloudeltaan avoin. Suhtautumalla avoimesti globaaliin kauppaan ja investointitoimintaan Eurooppa pystyy paremmin hyödyntämään tehokkaiden yhtenäismarkkinoiden etuja. Sisämarkkinoiden toimijoihin kohdistuu luovuutta virittäviä kilpailupaineita, innovointia kannustetaan ja siitä palkitaan, toimijoiden ulottuvilla on uutta teknologiaa, ja investointikannustimia tulee lisää.

EU:n on kavahdettava protektionismia. Protektionismi nostaa kuluttajien ja yritysten maksamia hintoja ja rajoittaa valinnanvaraa. Jos tuonnin kanssa kilpailevia sektoreita suojellaan terveeltä ulkoiselta kilpailulta, keskipitkällä aikavälillä resursseja siirtyy pois talouden tuottavammilta sektoreilta. Koska hyvinvointi on riippuvainen kaupasta, muiden toteuttamat vastatoimet vahingoittaisivat Euroopan taloutta.

---

³ Ks. komission tiedonanto Uusi teollisuuspolitiikka: parempien toimintapuitteiden luominen tehdasteollisuudelle (lokakuu 2005).

⁴ Ks. CEPII (2004), European industry's place in the International Division of Labour: situation and prospects.

Kilpailunvastaiseen tuontiin sovellettavat väliaikaiset ja kohdennetut rajoitukset tarjoavat EU:lle keinon puolustaa etujaan hyvän kauppatavan vastaisia käytäntöjä vastaan. Näitä tarpeellisia kaupan suojakeinoja on voitava käyttää jatkossakin, kunhan huolehditaan siitä, että ne linjataan maailmanlaajuisen kaupankäynnin muuttuviin edellytyksiin.

iii) Yhteiskunnallinen oikeudenmukaisuus: On tunnustettava, että markkinoiden avaamisella voi olla haittavaikutuksia joillekin alueille tai työntekijöille, etenkin heikommin koulutetuille. Rakennemuutos ei ole uusi asia, mutta globalisaatio nopeuttaa sitä. Sisämarkkinoiden mukautuksen esteet on poistettava ja resursseja on siirrettävä aloille, joilla niitä voidaan tehokkaimmin käyttää, jotta kaupankäyntiin ja työpaikkojen syntymiseen kohdistuvat myönteiset vaikutukset voivat konkretisoitua Euroopassa. Kaupan avaamisen kielteiset vaikutukset voivat silti tuntua kipeästi yksittäisillä sektoreilla ja alueilla, mikä voi ruokkia vapaan kaupan poliittista vastustamista. Kaupan vapauttamisen vaikutuksia on pystyttävä ennakoimaan paremmin, alueita ja työvoimaa on autettava tehokkaammin sopeutumaan muutokseen, ja lisäksi on huolehdittava siitä, että aikaansaatu hyöty ulottuu kansalaisille asti. Samalla kun EU edistää yhteiskunnallista oikeudenmukaisuutta ja yhteenkuuluvuutta omalla alueellaan, eurooppalaisia arvoja – sosiaalisia ja ympäristönormeja ja kulttuurista monimuotoisuutta myöten – olisi pyrittävä edistämään koko maailmassa.⁵

3.2. Markkinoiden avaaminen yhteisön ulkopuolella

Kaupankäynnin asteittainen avaaminen on merkittävä keino lisätä tuottavuutta ja saada aikaan kasvua ja työpaikkoja. Se on olennaisessa asemassa pyrittäessä vähentämään köyhyyttä ja edistämään kehitystä, ja ajan mittaan sillä voidaan auttaa ratkaisemaan monia kohdattujen globaalien haasteiden taustatekijöitä turvallisuudesta siirtolaisuuteen ja ilmastonmuutokseen saakka.

Keskeisenä argumenttina esitetään, että kun protektionismi hylätään kotimarkkinoilla, on samalla aktiivisesti pyrittävä luomaan avoimia markkinoita ja tasapuolisia kaupan edellytyksiä muualla. Se parantaa yritysten globaalia toimintaympäristöä ja auttaa kannustamaan talousuudistuksiin muissa maissa. Lisäksi se vahvistaa EU:n teollisuuden kilpailuasemaa globaalissa taloudessa, ja sitä tarvitaan siihen, että EU:n avoimuuspolitiikka saa tukea kotona. Strategian toteuttamiseen tarvitaan kahta keskeistä tekijää: yhteyksiä keskeisiin kasvaviin talouksiin ja alueisiin on vahvistettava, ja sisäisiin kaupan esteisiin on paneuduttava tiukemmin.

Keskeiset kasvavat taloudet ja etenkin Kiina, Intia ja Brasilia nauttivat oikeutetusti niistä eduista, joita niiden kasvava rooli maailmankaupassa tuo. Yhdessä niiden osuus maailman kauppavirroista on nyt 15 prosenttia. Tämä asteittaiseen vapauttamiseen perustuva kasvu on olennaisella tavalla auttanut näitä maita historiallisella tavalla nostamaan miljoonia ihmisiä köyhyydestä.

EU on jo nyt erittäin avoin edellä mainituista nousevan talouden maista ja muista kehitysmaista tulevalle tuonnille ja valmis menemään pitemmälle. Useimmissa nousevan talouden maissa nopean kasvun rinnalla on kuitenkin tarpeettoman suuria esteitä EU:n viennille. Kun näiden maiden asema globaalissa kaupankäyntijärjestelmässä kasvaa ja niiden siitä saamat hyödyt lisääntyvät, samalla kasvaa myös niiden vastuu osallistua täysipainoisesti sellaisen globaalien järjestelmän ylläpitämiseen, joka suosii avoimuutta.

---

⁵ Ks. komission toukokuussa 2006 antama tiedonanto Ihmisarvoista työtä kaikille.

Avoimuudessa ei ole enää kyse pelkästään tulleista. Todellisen markkinoillepääsyn takaaminen edellyttää tällä vuosisadalla sitä, että keskitytään uusiin aiheisiin ja kehitetään kauppapolitiikan välineitä sellaisiksi, että avautumisella on todellista merkitystä.

i) Tullien ulkopuoliset esteet: Tullitariffien pienentäminen on edelleen tärkeää markkinoiden avaamiseksi Euroopan teollisuus- ja maatalousviennille. Kun tariffit pienenevät, pääesteiksi muodostuvat tullien ulkopuoliset esteet, kuten tarpeettomasti kauppaa rajoittavat säännökset ja menettelyt. Ne ovat usein tariffeja vähemmän näkyviä, monimutkaisempia ja arkaluonteisempiakin, koska ne koskevat suoraan kotimarkkinoiden sääntelyä. Kauppaa on toki säänneltävä, mutta sääntelyn on oltava avointa ja syrjimätöntä ja kauppaa mahdollisimman vähän rajoittavaa, ja sen on sovittava yhteen muiden oikeutettujen poliittisten päämäärien tavoittelun kanssa.

Tullien ulkopuolisiin esteisiin puuttuminen on mutkikasta ja resursseja vievää, eikä WTO:n järjestelmä täysin kata sitä. Kun pyritään edistämään kauppaa ja torjumaan sitä vääristäviä sääntöjä ja määräyksiä, yhä tärkeämmiksi tulevat sellaiset välineet kuin keskinäisen tunnustamisen sopimukset, kansainväliset standardointi- ja sääntelykeskustelut ja kolmansille maille annettava tekninen apu. Jotta esteet voidaan kartoittaa ja poistaa, komissio tarvitsee uudenlaisia työskentelytapoja niin sisäisessä kuin muiden – kuten jäsenvaltioiden ja yritysten – kanssa harjoittamassaan toiminnassa.

ii) Resurssien saatavuus: Euroopan on nyt enemmän kuin koskaan tuotava voidakseen viedä. Keskeiseksi tehtäväksi on otettava puuttuminen rajoituksiin, jotka kohdistuvat sellaisten resurssien saatavuuteen kuin energia, metallit ja romumetalli sekä primaariraaka-aineet mukaan luettuina tietyt maatalousmateriaalit, vuodat ja nahka. Eräät EU:n suurimmista kauppakumppaneista ovat rajoittaneet juuri tällaisten resurssiensa käyttömahdollisuuksia, mikä aiheuttaa eräille EU:n toimialoille vakavia ongelmia. Elleivät resurssien saatavuuden rajoitukset ole perusteltuja turvallisuus- tai ympäristösyistä, ne olisi poistettava.

Energiasta tulee erityisen tärkeä kysymys. Kun energian kokonaiskysyntä maailmassa kasvaa ja Euroopasta tulee entistä riippuvaisempi ulkoisista energianlähteistä, EU:n on tehokkaammin kehitettävä johdonmukaista politiikkaa kilpailukykyisen, varman ja kestäväen energiahuollon turvaamiseksi. Unionin sisällä on toteutettava EU:n laajuiset energia-alan kilpailumarkkinat ja edistettävä kestäväpohjaista, tehokasta ja monipuolista energialähteiden käyttöä. Ulkoisissa toimituksissa EU:n taas olisi pyrittävä parantamaan kolmansien maiden energiasektorin avoimuutta, hallintoa ja kaupankäyntiä syrjimättömillä siirtoehdoilla ja avaamalla vientiin käytettävää putkistoinfrastruktuuria kolmansille osapuolille. Lisäksi olisi avustettava tuotanto- ja vientikapasiteetin parantamisessa ja energiansiirtoinfrastruktuurin kehittämisessä. Energian lähteiden, toimitusten ja siirron monipuolisuus on olennaista sekä sisä- että ulkopoliittisille toimille.

Taloukasvun tavoittelemisella kaupankäynnin kautta voi olla vaikutuksia ympäristöön – erityisesti biodiversiteettiin ja **ilmastoon**. EU:n ulkosuhteissa harjoitettavalla kilpailupolitiikalla on pyrittävä edistämään energiatehokkuutta, uusiutuvien energianlähteiden – kuten biopolttoaineiden – käyttöä, vähäpäästöistä teknologiaa sekä järkevää energiankäyttöä sekä Euroopassa että muualla maailmassa, jotta voidaan vähentää energian globaalia kysyntää ja vahvistaa toimitusvarmuutta. Kauppapolitiikan ja etenkin ilmastonmuutoksen yhteyksiä on selvitettävä tarkemmin.

iii) Uudet kasvualueet: Nyt on keskityttävä tarkemmin markkinoiden avaamiseen ja sääntöjen tehostamiseen uusilla kaupan aloilla, joilla on taloudellista merkitystä EU:lle. Niitä ovat etenkin **immateriaalioikeudet, palvelut, investoinnit, julkiset hankinnat ja kilpailu.**

Uusien markkinoiden avautumisesta EU:n yrityksille koituva hyöty vähenee selvästi, ellei kyseisissä maissa tarjota riittävää suojaa **immateriaalioikeuksille.** Jos näitä oikeuksia rikotaan, oikeudenomistajat eivät saa täyttä tuottoa investoinneilleen ja kaikkein innovatiivisimpien ja luovimpien yritysten elinkelpoisuuskin voi lopulta vaarantua. Suurimpana haasteena on nyt jo annettujen sitoumusten täytäntöönpano etenkin nousevan talouden maissa. Komissio on osoittanut runsaasti resursseja väärennösten torjuntaan ja immateriaalioikeuksien täytäntöönpanoon keskeisissä kolmansissa maissa, kuten Kiinassa. Immateriaalioikeuksiin liittyvää yhteistyötä kumppanien, esimerkiksi Yhdysvaltain ja Japanin, kanssa on tehostettu, ja EU:n maantieteellisten merkintöjen suojelemiseksi on toteutettu toimia. Tehtävää on kuitenkin vielä enemmänkin.

Palvelut ovat EU:n talouden kulmakivi. Palveluiden osuus BKT:stä ja työpaikoista on 77 prosenttia, ja tällä alalla, jolla Euroopalla on suhteellista kilpailuetua, on myös suurimmat kasvumahdollisuudet EU:n viennin kannalta. Palvelujen globaalin kaupan asteittainen vapauttaminen on merkittävä tekijä tulevan talouskasvun kannalta – myös kehitysmaissa. EU:n on neuvoteltava palvelukaupan vapauttamisesta keskeisten kauppakumppaniensa kanssa etenkin niissä tapauksissa, kun markkinoillepääsy on heikkoa tai kumppanit ovat tehneet vain vähän sitoumuksia WTO:n kautta.

Parantamalla palveluihin ja muille aloille tehtävien **investointien** edellytyksiä kolmansissa maissa on mahdollista edistää merkittävällä tavalla kasvua sekä EU:ssa että kohdemaissa. Kun toimitusketjut muuttuvat globaaleiksi, mahdollisuudet investoida vapaasti kolmansien maiden markkinoille tulevat yhä tärkeämmiksi. Maantieteellä ja etäisyyksillä on edelleen merkitystä. Kun EU:n yritykset sijoittautuvat fyysisesti vieraaseen maahan, niiden on helpompi konkretisoida liiketoimintamahdollisuuksiaan, ennakoida kauppavirtoja ja lujittaa yrityksen ja sen alkuperämaan imagoa ja mainetta.

Julkiset hankinnat ovat ala, jolla EU:n viejillä on paljon käyttämättömiä mahdollisuuksia. EU:n yritykset ovat maailman huippuja esimerkiksi kuljetusvälineiden, julkisten rakennusurakoiden ja yleishyödyllisten palvelujen alalla. Ne kuitenkin kohtaavat liki kaikissa kauppakumppanimaisissa syrjintää, joka käytännössä estää viennin. Julkiset hankinnat lienevät suurin kaupankäynnin sektori, jota edelleen suojellaan monenväliseltä toiminnalta.

Kilpailu- ja valtioneuvoston sääntöjen puuttuminen kolmansissa maissa rajoittaa pääsyä markkinoille, koska näin syntyy uusia esteitä tariffiesteiden ja perinteisten tullien ulkoisten esteiden tilalle. EU:n on strategisesti kannattavaa osallistua kilpailupolitiikkaan liittyvän kansainvälisen säännösten ja yhteistyön kehittämiseen, jotta se voi varmistaa, etteivät eurooppalaiset yritykset kärsi kolmansissa maissa kohtuuttomista paikallisille yrityksille myönnettävistä tuista tai kilpailua rajoittavista menettelyistä. Alalla on työsarkaa paljon. Useimmissa maissa tukien myöntäminen ei ole kovinkaan avointa.

Kaikilla edellä mainituilla aloilla tarvitaan välttämättä selkeitä ja tehokkaita sääntöjä, joita noudatetaan. EU:n kilpailukyky perustuu siihen, että nämä säännöt pannaan täällä tehokkaasti täytäntöön. Lisäksi on kuitenkin yhdessä muiden kanssa pyrittävä huolehtimaan siitä, että niiden säännöt ja määräykset ovat yhtä laadukkaita.

4. TOIMINTASUUNNITELMA EU:N ULKOISEN KILPAILUKYVYN HYVÄKSI

Edellä esitetyn analyysin perusteella olisi muotoiltava toimintasuunnitelma tuleviksi kuukausiksi ja vuosiksi. Tavoitteena pitäisi olla muutosvoimiin vaikuttaminen, globalisaation tarjoamiin mahdollisuuksiin tarttuminen ja riskien hallitseminen. Juuri tämä haaste leimaa komission 10. toukokuuta 2006 antamaa tiedonantoa *Euroopan kansalaisten toimintasuunnitelma*. Komissio johtaa tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden, Euroopan parlamentin ja muiden tahojen kanssa EU:n kauppapolitiikkaa, mikä on Euroopalle ainutlaatuinen voimanlähde; vastaavaa roolia komissiolla ei ole millään muulla politiikanalalla. Kuitenkin on huolehdittava siitä, että prioriteetit ja menettelyt mukautetaan tuleviin haasteisiin.

4.1. Sisäiset toimet

Uudistetussa Lissabonin strategiassa vahvistetaan johdonmukainen suunnitelma, jolla EU-maiden taloudet sopeutetaan uuteen globaaliin toimintaympäristöön. Jotta yhteisön sisäiset säännöt vastaisivat uusiin paineisiin ja tilaisuuksiin, ehdotettiin *kansalaisten toimintasuunnitelmassa* yhtenäismarkkinoiden perusteellista uudelleentarkastelua. Siinä selvitetään, miten sisämarkkinoiden avulla voitaisiin tehokkaammin auttaa eurooppalaisia yrityksiä tekemään kansainvälisen kilpailun edellyttämät muutokset monipuolistamalla toimintaa, erikoistumalla ja innovaatioilla. Lisäksi olisi kuitenkin toteutettava muitakin poliittisia aloitteita.

EU:n politiikanteossa olisi otettava huomioon globaalin kilpailukyvyn turvaamiseen liittyvät haasteet. Mitä yhtenäisempiä säännöt ja menettelytavat ovat suhteessa keskeisiin kumppaneihin, sen parempi on EU:n yritysten tilanne. EU:n on oltava edelläkävijä parhaiden toimintatapojen keskinäisessä vaihtamisessa ja globaalien sääntöjen ja määräysten kehittämisessä. Jotta tällainen toiminta voisi olla tehokasta, on sääntelyn ja muiden määräysten muotoilussa otettava huomioon myös ulkoiset seikat. Kyse ei ole EU:n sääntöjen heikentämisestä vaan siitä, että sääntöjen vahvistamisessa toimitaan avoimesti ja joustavasti ja että mahdollisuuksien mukaan pyritään torjumaan kaupankäynnin sujuvuutta haittaavat tilanteet ja siten tukemaan eurooppalaisia yrityksiä. Tavoite on jo otettu osaksi EU:n toimia sääntelyn parantamiseksi, mutta lisätoimillekin on tilaa. Siinä suhteessa avainasemassa on kansain- ja kahdenvälinen sääntely-yhteistyö.

EU-kansalaiset odottavat talous- ja rakennemuutoksilta positiivisia tuloksia. Jos hyöty ei ulotu kansalaisille asti, toimia ei voi pitää täysin avoimina. Komissiolla ja jäsenvaltioilla on tärkeä rooli pyrittäessä varmistamaan, että hyöty kaupan vapautumisesta ja globalisaatiosta saavuttaa kaikki kansalaiset eikä jää yksittäisten eturyhmien käsiin. Tekstiilikaupan vapauttamisesta vuoden 2005 lopulla saatu hyöty ei ole mennyt kaikissa tapauksissa eteenpäin. Komissio ryhtyy seuraamaan tuonti- ja kuluttajahintoja järjestelmällisesti ennen kuin se harkitsee lisätoimia.

Jotta yritykset ja ihmiset voivat sopeutua haasteisiin, ne tarvitsevat aikaa ja muutosten ennakoitavuutta. EU:n uudet koheesiopolitiikan ohjelmat tarjoavat mahdollisuuksia ennakoida globalisaatioon liittyviä muutoksia ja valmistautua ja reagoida niihin. Mahdollisuudet on käytettävä hyväksi. Myös Euroopan globalisaatiorahastosta saa nopeasti vastauksen rakennemuutoksista johtuviin yksittäisiin, selvästi määriteltyihin ongelmiin. Tähtäimessä on oltava sopeutumisen, kestävän kasvun ja työllisyyden edistäminen, ei yksittäisten työpaikkojen tai yritysten suojaaminen väistämättömiltä muutoksilta. We will also make

trading easier for companies at home, modernising EU customs by revising the Customs Code and introducing e-customs. Lisäksi pyritään helpottamaan yritysten kaupankäyntiä kotimarkkinoilla, ja sitä varten modernisoidaan EU:n tullimenettelyjä tarkistamalla tullikoodeksia ja ottamalla käyttöön sähköisiä tullipalveluja (e-tulli).

4.2. Ulkoiset toimet

i) WTO

Maailma tarvitsee vahvan monenvälisen kauppajärjestelmän. Se on tehokkain keino laajentaa ja hallita kauppaa niin, että siitä hyötyvät kaikki, ja lisäksi se tarjoaa ainutlaatuiset puitteet riitojen ratkaisuun.

EU ei luovu monenvälisyydestä vaan sitoutuu siihen vankasti ja on valmis maksamaan kohtuullisen hinnan järjestelmän pitämiseksi toimintakuntoisena. Dohan neuvottelukierroksen keskeyttäminen merkitsi sitä, että tilaisuus edistää globaalia kasvua ja kehitystä jätettiin käyttämättä. EU on tehnyt huomattavia vapauttamistarjouksia – ei vähiten maataloudessa – ja tuonut selvästi esiin valmiutensa mennä nykyisten toimintavaltuuksiensa rajoissa vielä pitemmällekin osana globaalia sopimusta. **EU tukee WTO:ta edelleen vankasti ja pyrkii kaikin voimin siihen, että neuvottelupöytään palataan heti, kun siihen on muissa maissa edellytykset.**

ii) Vapaakauppasopimukset

Vapaakauppasopimuksilla – kunhan ne laaditaan asianmukaista huolellisuutta noudattaen – voidaan WTO:n ja muiden kansainvälisten sääntöjen pohjalta edetä pitemmälle ja nopeammin avoimuuden ja integraation suuntaan. Niissä voidaan käsitellä asioita, joihin monenvälisissä keskusteluissa ei vielä voida puuttua, ja luoda pohjaa monenvälisen vapauttamisen seuraavalle vaiheelle. Monia tällä hetkellä WTO-neuvottelujen ulkopuolelle jääneitä asioita, kuten investointeja, julkisia hankintoja, kilpailua, muita sääntelykysymyksiä ja immateriaalioikeuksien täytäntöönpanoa, voidaan käsitellä vapaakauppasopimuksissa.

Vapaakauppasopimukseen liittyy kuitenkin riskejä monenvälisen kauppajärjestelmän kannalta. Ne voivat tehdä kaupankäynnistä monimutkaisempaa, heikentää syrjimättömyysperiaatteen soveltamista ja jättää heikoimmat taloudet ulkopuolelle. Jotta vapaakauppasopimukset olisivat vaikutuksiltaan positiivisia, niiden on oltava alaltaan kattavia, niillä on vapautettava käytännössä kaikki kaupankäynti, ja niiden on mentävä WTO:n periaatteita pitemmälle. EU pitää ensisijaisena huolehtia siitä, että kaikki uudet vapaakauppasopimukset – myös ne, joissa se itse on osallisena – palvelevat monenvälistä vapauttamista sen sijaan että estäisivät sitä.

Vapaakauppasopimukset eivät suinkaan ole EU:lle uusi väline. Niillä voi olla merkittävä rooli esimerkiksi EU:n naapurisuhteissa, jos niillä vahvistetaan naapurien taloudellisia ja sääntelysuhteita EU:hun. Ne kuuluvat osana neuvotteluihin, joissa käsitellään Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren maiden kanssa tehtäviä taloudellisen kumppanuuden sopimuksia taikka tulevia Keski-Amerikan maiden ja Andien yhteisön kanssa tehtäviä assosiaatiosopimuksia. Vaikka EU:n nykyiset kahdenväliset sopimukset tukevat naapuruus- ja kehitystavoitteita hyvin, keskeisten kauppaintressien suhteen on toivomisen varaa mm. Aasiassa. Sopimukset eivät lisäksi ole sisällöltään kovin kattavia. Kahdenvälisissä kauppajärjestelyissä olisi otettava huomioon lisää tekijöitä ja kauppapolitiikan laajentunut rooli EU:n ulkosuhteissa. Jotta kauppapolitiikka tukisi työpaikkojen luomista ja synnyttäisi

kasvua, tulevista vapaakauppasopimuksista päätettäessä etusijalle olisi asetettava taloudelliset tekijät.

Keskeisinä taloudellisina kriteereinä uusille vapaakauppakumppaneille olisi pidettävä markkinapotentiaalia (talouden kokoa ja kasvua) sekä EU:n vienti-intressejä vastaan sovellettavaa suojaa (tariffit ja tullien ulkoiset esteet). Lisäksi olisi otettava huomioon kumppaniehdokkaiden neuvottelut EU:n kilpailijoiden kanssa ja niiden todennäköiset vaikutukset EU:n markkinoihin ja talouksiin samoin kuin mahdollinen riski, että EU:n naapurien ja kehitysmaakumppanien nykyinen etuuskohteluun perustuva pääsy EU:n markkinoille vaarantuisi.

Edellä esitettyjen kriteerien perusteella etusijalle nousevat **ASEAN, Korea ja Mercosur** (jonka kanssa jo neuvotellaan). Ne ovat suuren tuotannon ja mittavan markkinapotentiaalain alueita ja solmivat aktiivisesti vapaakauppasopimuksia EU:n kilpailijoiden kanssa. Myös **Intiassa, Venäjällä ja Persianlahden yhteistyöneuvoston maissa** (neuvottelut käynnissä) markkinapotentiaali ja tuotantomäärät ovat sellaisella tasolla, että niillä on suoraa merkitystä EU:lle. Kriteerit täyttää lisäksi Kiina, johon on kuitenkin kiinnitettävä erityistä huomiota sen tarjoamien mahdollisuuksien ja siihen liittyvien riskien vuoksi.

Sisällön puolesta taas uusien kilpailukykyyn suuntautuvien vapaakauppasopimusten olisi oltava alaltaan kattavia ja pitkälle tähtäviä, ja niissä olisi pyrittävä vapauttamaan kauppaa mahdollisimman paljon niin että myös palvelujen ja investointien vapauttamisessa mennään pitkälle. EU tarvitsee uutta, pitkälle tähtävää investointistrategiaa, jonka kehittämistä on koordinoitava läheisesti jäsenvaltioiden kanssa. Niissä tapauksissa, joissa EU:n kumppanit ovat allekirjoittaneet vapaakauppasopimuksia EU:n muiden kilpailijamaiden kanssa, EU:n on pyrittävä vähintään samoihin ehtoihin. Määrällisistä tuontirajoituksista ja kaikenlaisista tulleista, veroista, maksuista ja vientirajoituksista olisi hankkiuduttava eroon.

Vapaakauppasopimuksilla pitäisi lisäksi puuttua tullien ulkoisiin esteisiin lähentämällä sääntelyä aina kun se on mahdollista. Niissä pitäisi olla myös vahvoja kauppaa helpottavia määräyksiä. Sopimusten immateriaalioikeus- ja kilpailumääräysten olisi oltava aiempaa voimakkaampia; esimerkiksi immateriaalioikeuksien täytäntöönpanosta olisi määrättävä EY:n täytäntöönpanodirektiivin tavoin. Sopimukseen pyritään tapauksen mukaan sisällyttämään määräyksiä hyvästä hallintotavasta rahoitukseen, verotukseen ja oikeudellisiin seikkoihin liittyvissä kysymyksissä. Lisäksi olisi huolehdittava siitä, että sopimusten alkuperämääräykset ovat entistä yksinkertaisempia ja nykyaikaisempia ja että niissä otetaan huomioon globalisaation realiteetit. EU:ssa otetaan käyttöön sisäisiä järjestelyjä, joilla seurataan uusien vapaakauppasopimusten täytäntöönpanoa ja tuloksia.

Harkittaessa uusien vapaakauppasopimusten tekemistä EU:n on pyrittävä vahvistamaan kestävä kehitystä kahdenvälisen kauppasuhteen kautta. Mukaan voitaisiin esimerkiksi ottaa uusia yhteistyömääräyksiä työnormeihin ja ympäristönsuojeluun liittyvillä aloilla. Lisäksi otetaan huomioon kumppanien kehitystarpeet ja sopimuksen mahdolliset vaikutukset muihin kehitysmaihin ja etenkin köyhien maiden etuuskohteluun perustuvaan pääsyyn EU:n markkinoille. Mahdolliset kehitykseen liittyvät vaikutukset olisi selvitettävä osana yleistä vaikutustentarviointia, joka tehdään ennen päätöstä käynnistää vapaakauppasopimusneuvottelut. WTO:ssa ajamansa kannan mukaisesti EU kannustaa vapaakauppasopimusumppaneitaan helpottamaan vähiten kehittyneiden maiden pääsyä niiden markkinoille mahdollisuuksien mukaan ilman tulleja ja kiintiöitä.

Tavoitteet on asetettu korkealle. Kahdenvälisen sopimusten neuvottelemine voi olla mutkikasta ja vaativaa, mutta sille on luotava vankat lähtökohdat. On varmistettava, että tavoitteet ovat alusta lähtien yhtenevät tulevien kumppanien kanssa, jotteivät neuvottelut kariudu myöhemmin erilaisten odotusten vuoksi. Neuvotteluista olisi päätettävä tapauskohtaisesti käyttäen perustana edellä mainittuja taloudellisia kriteerejä mutta myös kumppanien valmiuksia ja laajempia poliittisia näkökohtia. Vapaakauppasopimusten määräysten olisi oltava kiinteä osa kyseisen maan tai alueen kanssa ylläpidettäviä suhteita. On tapauskohtaisesti selvitettävä, miten tuohon tavoitteeseen päästään unionin toimielinrakenteessa.

iii) Transatlanttinen kauppa ja kilpailukyky

Transatlanttiset kauppasuhteet ovat selvästi laajimmat maailmassa ja muodostavat globaalin talouden ytimen. Perinteisistä poikkeaviin sisäisiin esteisiin puuttumisesta voi koitua merkittäväkin taloudellista hyötyä niin EU:lle kuin Yhdysvalloillekin. Niihin on pyritty paneutumaan jo jonkin aikaa – viimeksi vuonna 2005 käynnistetyn transatlanttisen talousaloitteen sekä eri sääntelykeskustelujen kautta. Joistakin edistysaskelista huolimatta kysymys on osoittautunut vaikeaksi käsitellä, ja toimille on saatava lisäpontta.

Yhteistyössä on pyrittävä vastaamaan myös globaaleihin haasteisiin. EU:lla ja USA:lla on sellainen paino maailmantaloudessa, että niiden esimerkiksi immateriaalioikeuksien suojaan tai kaupan turvallisuuteen liittyvällä yhteistyöllä on huomattavaa merkitystä.

iv) Kiina

Kiina on suurin yksittäinen koetinkivi sille, pystyykö Eurooppa tekemään globalisaatiosta mahdollisuuden luoda työpaikkoja ja kasvua. Kiinalla on erittäin haasteellinen tehtävä vastata kiperiin sosiaalisiin, taloudellisiin ja ympäristöön liittyviin kysymyksiin. Euroopan on suhtauduttava Kiinaan oikein: Kiinaa on pidettävä mahdollisuutena, haasteena ja tulevana kumppanina.

Komissio esittää tulevina viikkoina kattavan Kiinan-strategian. Kaupan ja talouden alalla strategiassa esitetään selkeät prioriteetit, keskitytään tärkeimpiin haasteisiin, kuten immateriaalioikeuksien täytäntöönpanoon, markkinoille pääsyyn ja investointimahdollisuuksiin, ja tuodaan esiin tarve tiivistää niiden ratkaisemiseen tähtäävää yhteistyötä komission eri yksiköiden välillä sekä jäsenvaltioiden ja muiden tahojen kanssa.

v) Immateriaalioikeuksien täytäntöönpano

EU:n olisi pyrittävä siihen, että immateriaalioikeusmääräyksiä vahvistetaan tulevissa kahdenvälisissä sopimuksissa ja että jo tehdyt sitoumukset pannaan täytäntöön, jotta kyseisten oikeuksien loukkaamista ja väärennösten tuotantoa ja vientiä voitaisiin vähentää. Komissio vahvistaa täytäntöönpanotoimiaan ja yhteistyötään eräiden keskeisten maiden kanssa, joita ovat etenkin Kiina, Venäjä, ASEAN-maat, Korea, Mercosur-maat, Chile ja Ukraina. Turkin kanssa käytävien liittymisneuvottelujen yhteydessä pyritään lisäksi parantamaan täytäntöönpanotoimia Turkissa. Toimiin kuuluvat tulliyhteistyön tehostaminen, immateriaalioikeuksiin liittyvän keskustelun virittäminen ja vahvistaminen, läsnäolon lisääminen kentällä, lisäresurssien osoittaminen oikeudenhaltijoiden – etenkin pk-yritysten – tukemiseen sekä immateriaalioikeuskysymysten tekeminen tunnetuksi varsinkin Kiinassa toimivien EU:n yritysten keskuudessa.

vi) Uudistettu markkinoillepääsystrategia

EU:n markkinoillepääsystrategia käynnistettiin vuonna 1996 tarkoituksena edistää monen- ja kahdenvälisen kauppasopimusten täytäntöönpanoa ja avata kolmansien maiden markkinoita. Tavoitteena on antaa tuojille tietoja markkinoillepääsyn ehdoista ja luoda puitteet kaupan esteiden poistamiselle. Strategian tueksi perustettiin erityinen markkinoillepääsy tietokanta, joka on auttanut yrityksiä ja poliittisia päättäjiä saamaan tietoja markkinoilla vallitsevista edellytyksistä. Se ei kuitenkaan ole vielä saavuttanut täyttä toimintapotentiaaliaan.

Komissio aikoo alkuvuodesta 2007 esittää tiedonannon uudistetusta markkinoillepääsystrategiasta. Siinä on tarkoitus asettaa yleisiä prioriteetteja eli kartoittaa ne alat ja markkinat, joilla esiintyvien kaupan esteiden poistamisesta EU:n viejät hyötyisivät eniten.

Komission on keskitettävä resursseja keskeisiin maihin, investoitava tekniseen asiantuntemukseen, koordinoitava toimintavälineiden käyttöä sekä tiivistettävä toiminnan koordinoitua jäsenvaltioiden sekä yritysten ja viejien kanssa. Lisäksi olisi käynnissä olevista neuvotteluista saatujen kokemusten avulla selvitettävä, mitkä keinot tepsivät ja mitkä eivät, kun poistettavana on tavallista monimutkaisempia esteitä.

vii) Julkiset hankinnat

Lähes kaikki EU:n keskeiset kauppakumppanit käyttävät julkisissa hankinnoissaan rajoittavia menettelyjä, jotka syrjivät EU:n tavarantoimittajia. Komissio selvittää, voisiko se tehdä näihin menettelyihin liittyvän ehdotuksen, jolla varmistettaisiin EU:n toimittajille yhtäläiset edellytykset tehdä ulkomaisiin julkisiin hankintoihin liittyviä tarjouksia.

Paras keino puuttua edellä mainittuihin kysymyksiin on kannustaa kolmansia maita neuvottelemaan kattavia sopimuksia EU:n kanssa. Koska EU:n omien hankintamarkkinoiden on sen oman menestyksen nimissä oltava avoimet, on löydettävä uusia keinoja, joilla keskeisiä ulkomaisia hankintamarkkinoita voitaisiin avata sulkematta unionin omia markkinoita. Jos siis merkittävät kauppakumppanit ovat tehneet selväksi, etteivät ne halua vastavuoroisuutta, EU:n olisi harkittava huolellisesti kohdennettujen rajoitusten asettamista joillekin hankintamarkkinoidensa osa-alueille ja pyrittävä niin saamaan kumppanit tarjoamaan markkinoiden vastavuoroista avaamista. Köyhien kehitysmaiden kohdalla näin ei kuitenkaan toimittaisi.

viii) Kaupan suojakeinojen uudelleentarkastelu

Kaupan suojakeinot kuuluvat monenväliseen järjestelmään, ja niitä käytetään varmistamaan, etteivät epäterveet hinnoittelumenettelyt, kauppatavat tai tukitoimet vähennä avoimuudesta saatavaa hyötyä. EU:n on varmistettava, että muut osapuolet käyttävät kaupan suojakeinoja asianmukaisesti ja että kansainvälisiä sääntöjä noudatetaan täysimääräisesti.

Samoin on varmistettava, että välineet ovat tehokkaita ja että ne mukautetaan globaalin talouden muutoksiin. Esimerkiksi EU:n tuotantoteollisuus kilpailee yhä enemmän sellaisten eurooppalaisten jakelijoiden kanssa, jotka ovat ulkoistaneet tuotantonsa ulkomaille, mikä on usein ainut keino reagoida kansainväliseen kilpailuun ja säilyttää työpaikat Euroopassa. Tavarantoimittajilla on tuotantoa useammassa kuin yhdessä maassa ja usein sekä EU:ssa että sen ulkopuolella. Jossakin maassa kootut tuotteet sisältävät usein muualla valmistettuja osia. Kuluttajat ja muut tuottajat odottavat hyötyvänsä laajemmasta valikoimasta, halvemmista

hinnoista ja paremmasta laadusta. EU:n onkin selvitettävä, voidaanko sen toimintavälineissä ottaa huomioon eurooppalaisten toimijoiden hyvinkin monenlaiset edut.

Epäterveiden tukikäytäntöjen suhteen EU:n on tiukennettava avoimuusvaatimuksia kansainvälisellä tasolla ja vahvistettava kykyään valvoa käytäntöjä kolmansissa maissa. Perustelluissa tapauksissa EU käyttää WTO:n riidanratkaisumenettelyjä tai omia tukien vastaisia välineitään, jotta kilpailua turhaan häiritsevät ulkomaiset menettelyt lopetettaisiin.

Komissio aikoo kerätä asiantuntijoiden ja asiaan liittyvien tahojen näkemyksiä ja pohtia niiden pohjalta, kuinka EU voisi tulevaisuudessa tehostaa kaupan suojakeinojen käyttöä. Asiasta laaditaan myöhemmin tänä vuonna erityinen vihreä kirja.

5. PÄÄTELMÄT

Jotta Euroopan kilpailukyky globaalissa taloudessa voidaan varmistaa kaupan esteitä poistamalla, kauppapolitiikassa tarvitaan uusia painotuksia ja toimintatapoja samoin kuin laadukkaita EU:n tason sääntöjä, ja lisäksi niiden välisiä yhteyksiä on vahvistettava. Toiminta on otettava kiinteäksi osaksi laajempaa Lissabonin strategiaa. Yhteistyötä komission sisällä ja jäsenvaltioiden, teollisuuden ja muiden tahojen kanssa on tehostettava, siten kuin komission tiedonannossa *Euroopan unioni maailmassa* esitetyissä koherenssiehdotuksissa linjataan.

Keskeisenä keinona tavoitteiden saavuttamiseen käytetään edelleen monenvälisiä neuvotteluja. Siksi EU on monenvälisyyden vankkumaton kannattaja. WTO:hon perustuva maailman kauppajärjestelmä on olennaisessa asemassa, jotta globaalin kasvun tarvitsema ennustettavuus ja vakaus ja muut olennaiset edellytykset toteutuvat. EU:n on tartuttava uusiin tilaisuuksiin, tehostettava toimiaan markkinoiden avaamiseksi ja puututtava kaupan häiriöihin monenvälisillä ja kahdenvälisillä toimilla. Pyrkimyksenä on luoda edellytykset avoimelle ja terveille globaalille kilpailulle ja levittää EU:n sääntöjä ja määräyksiä kumppaneille.

Komissio ehdottaa tuleville kuukausille seuraavaa:

Sisäiset toimet

– Varmistetaan, että **samalla kun sisäpoliittiset ehdotukset edistävät eurooppalaisia vaatimuksia ne vastaavat globaalin kilpailukyvyn haasteisiin.**

– Varmistetaan, että **kaupan avaamisesta saatava hyöty ulottuu kansalaisille saakka**, ja seurataan sitä varten tuonti- ja kuluttajahintojen kehitystä.

– **Annetaan ihmisille muutosvalmiudet** uusien koheesiopolitiikan ohjelmien ja Euroopan globalisaattiorahaston kautta.

Ulkoiset toimet

– **Tuetaan** jatkossakin **Dohan kauppaneuvotteluja** ja WTO:ta parhaana tapana avata ja hallita maailmankauppaa.

– Ehdotetaan prioriteetteja yhteisön ja **Kiinan** kauppaja- ja investointisuhteisiin osana laajempaa strategiaa tuloksekkaan ja tasapuolisen kumppanuuden rakentamiseksi.

– Käynnistetään EU:n **immateriaalioikeuksien täytäntöönpanostrategian** toinen vaihe.

- Ehdotetaan **tarkoin valikoituja ja priorisoituja uuden sukupolven vapaakauppasopimuksia.**
- Laaditaan ehdotus **uudistetuksi ja tehostetuksi markkinoillepääsystrategiaksi.**
- Ehdotetaan toimia **hankintamarkkinoiden** avaamiseksi ulkomailla.
- **Tarkastellaan EU:n kaupan suojakeinojen tehokkuutta.**

Tällä kunnianhimoisella suunnitelmalla halutaan tehostaa kauppapolitiikan panosta kasvun ja työpaikkojen hyväksi Euroopassa, edesauttaa globaalien kaupan vapauttamista sekä täydentää kauppapolitiikan muita ulkoisia tavoitteita ja etenkin niitä, jotka liittyvät kehitys- ja naapuruuspolitiikkaan. Suunnitelma on keskeisessä asemassa arvioitaessa EU:n kauppapolitiikan tehokkuutta tulevana kuukausina ja vuosina.

Table 1: Market potential and key economic indicators of main EU trade partners

	Market potential 2005-25 (€ bn)**	GDP (2005, €Bn)	Annual average growth rates 2005-25 (%)*	Trade with the EU (2005, €Bn)	Share of EU trade (2005, %)
USA	449	10.144	3.2	412.7	18.5
China	204	1.573	6.6	209.4	9.4
Japan	74	3.920	1.6	116.4	5.2
India	58	607	5.5	40.0	1.8
ASEAN	57	714	4.9	115.1	5.2
Korea	45	598	4.7	53.3	2.4
Mercosur	35	677	3.6	51.0	2.3
Canada	28	849	2.6	40.8	1.8
GCC	27	412	4.3	87.6	3.9
Russia	21	526	3.0	163.0	7.3
Taiwan	18	268	4.3	36.5	1.6
Australia	17	526	2.5	30.1	1.4
HK	12	149	4.8	31.1	1.4
Iran	10	151	4.3	24.2	1.1
Ukraine	5	61	4.9	20.7	0.9

Source: World Bank, Global Insights and own calculations. Note: * Growth figures from Global Insights 2007-15.

** Indicates cumulative changes in market size: *economic size x growth*.

Table 2: World market shares in 2003 and change over the 1995-2003 period

	market share 2003 (in %)	change in market share between 1995 and 2003 (in percentage points)
EU	21.3	-1.1
Japan	10.5	-4.0
Korea	4.4	0.3
Russia	1.4	0.3
India	1.2	0.2
Ukraine	0.3	0.2
USA	13.8	-2.7
China	1.2	5.1
Hong Kong	1.8	0.5
Mediterranean	1.7	0.3
GCC	0.6	0.1
Mercosur	2.2	-0.1
Brazil	1.6	0.0
ASEAN	8.3	0.2
Rest of the world	18.6	0.6

Note: The sum of figures in the first column equals 100, the sum of figures in the last column is 0.

Source: UN Comtrade – Calculation by CEPII (2006) – report for DG Trade

Table 3: World market shares in low-, medium-, and high-quality products in 2003 and change over the 1995-2003 period

(level in percent and variation in percentage points)

	down-market		mid-market		up-market	
	2003	Variation	2003	Variation	2003	Variation
EU	12.9	-1.8	20.0	2.0	32.3	3.1
Japan	6.7	-2.2	11.7	-4.4	15.2	-6.9
Korea	5.1	-0.1	4.4	0.8	3.1	-0.6
USA	12.0	-3.7	13.6	-4.1	17.9	0.2
China	20.4	8.1	8.2	4.6	3.7	1.5
Mercosur	3.0	0.1	4.2	0.6	0.9	-0.1
ASEAN	7.4	-2.8	7.7	-1.5	5.3	-0.3

Source: UN Comtrade – Calculation by CEPII (2006) – report for DG Trade

Table 4: Contribution to the trade balance by quality of traded goods in 1995 and 2003

	EU	USA	Japan	Korea	India	Russia	China
2003							
Low-market	-56.6	-47.1	-18.9	74.8	73.2	14.1	182.7
Mid-market	-15.8	5.2	30.1	-19.2	-43.8	39.3	-57.0
Up-market	75.8	20.2	-0.9	-55.4	-36.9	-66.5	-88.9
not classified	-3.4	21.7	-10.3	-0.3	7.6	13.1	-36.8
Degree of specialisation	67.8	35.3	24.8	67.2	65.6	55.2	148.5
1995							
Low-market	-36.5	-36.4	-16.0	108.4	49.9	59.3	109.7
Mid-market	-20.8	25.1	23.9	-39.0	-29.6	42.6	-41.3
Up-market	61.0	10.1	-4.6	-68.5	-61.3	-112.5	-63.4
not classified	-3.7	1.3	-3.3	-0.9	41.0	10.6	-5.0
Degree of specialisation	52.3	32.1	20.5	94.8	57.3	94.7	94.2

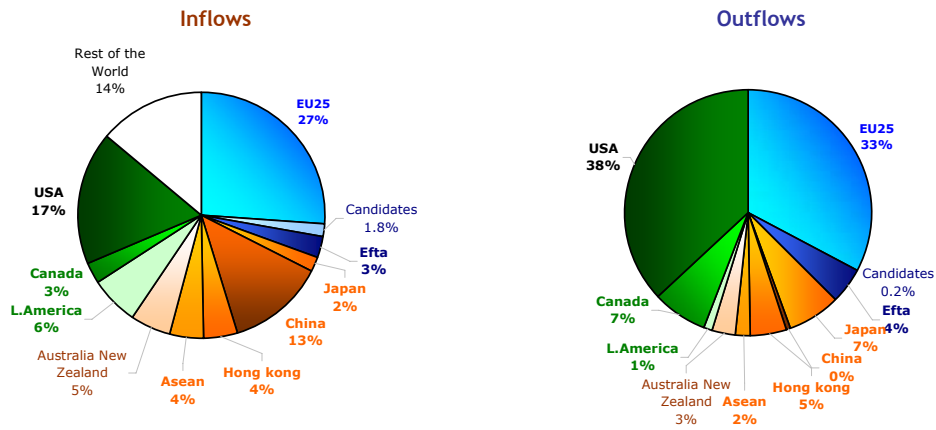
Note: when quantities are not available the breakdown by quality ranges is not possible.
Source: UN Comtrade – Calculation by CEPII (2006), report for DG Trade.

Table 5: Contribution to Trade Balance of high technology products by quality in 2003

	Quality	EU25	USA	Japan	Korea	Russia	India	China
High technology	all	-12.7	28.9	3.7	29.5	10.9	-44.4	-8.9
	not classified	-4.0	4.1	-0.4	-0.3	-0.2	-0.9	-3.5
	Low-market	-11.4	3.5	4.2	3.7	6.2	-17.8	38.8
	Mid-market	-2.0	6.7	6.1	7.8	-2.0	-7.1	-15.4
	Up-market	4.8	14.6	-6.1	18.4	6.8	-18.6	-28.7
Others	all	12.7	-28.9	-3.7	-29.5	-10.9	44.4	8.9
	not classified	0.6	17.7	-9.9	0.0	13.4	8.5	-33.3
	Low-market	-45.2	-50.6	-23.1	71.2	7.8	90.9	144.0
	Mid-market	-13.8	-1.4	24.0	-26.9	41.3	-36.7	-41.6
	Up-market	71.1	5.5	5.2	-73.7	-73.3	-18.3	-60.2

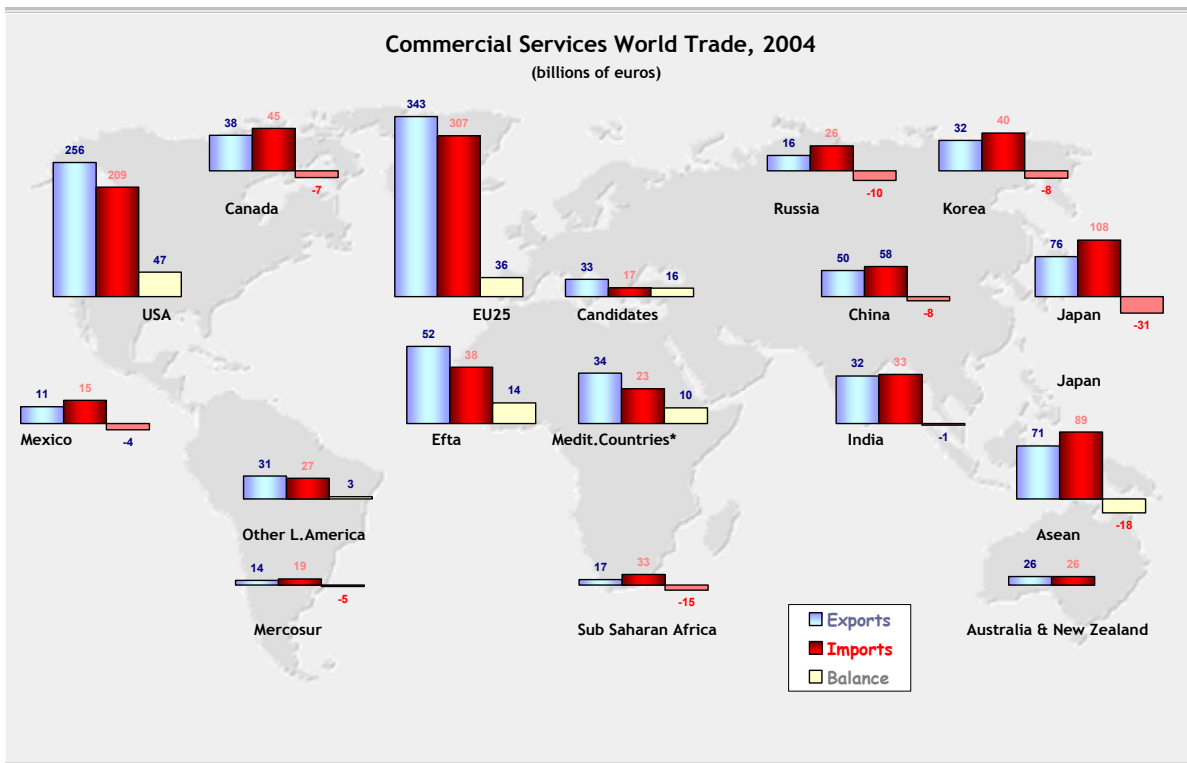
Note: when quantities are not available the breakdown by quality ranges is not possible.
Source: UN Comtrade – Calculation by CEPII (2006), report for DG Trade.

Share in World FDI Flows 2002-2004

Source: UNCTAD, Eurostat
World is calculated excluding intra-EU Trade.

Commercial Services World Trade, 2004 (billions of euros)

EU excluding intra EU Trade Candidates Bulgaria, Croatia, Romania, Turkey
Efta Iceland, Norway, Switzerland *Medit.Countries Algeria, Egypt, Israel, Jordan, Morocco, Syrian Arab Rep, Tunisia Latin America including the Caribbean
Mercosur Argentina, Brazil, Paraguay, Uruguay Asean Brunei, Cambodia, Indonesia, Laos, Malaysia, Myanmar, Philippines, Singapore, Thailand, Vietnam.